

ALS WE JONGEREN EERST VACCINEREN

BLOG CREAYON

SCHADE AAN JONGEREN

Geschreven door Cindy van Creayon

De artikelen buitelen over elkaar als het gaat over de impact van Corona, een nieuwe lockdown en de schade omtrent sluiten van de scholen op kinderen en jongeren. Op 22 januari 2021 vraagt Carola Houtekamer zich in het NRC af of de schoolsluiting de schade aan kinderen wel waard is. Klaas Mulder schrijft op 18 januari 2021 in een column voor Het Kind dat kinderen best een jaartje zonder school kunnen. Hij houdt hierin een pleidooi om kinderen juist tijdens een lockdown kennis te laten maken met een brede kant van leren en opdrachten vanuit school meer los te laten. Allebei de auteurs belichten boeiende aspecten rondom leren, opvoeding en ontwikkeling.

De vraag van C. Houtekamer of schoolsluiting de schade aan kinderen wel waard is, zou ik willen uitbreiden naar de vraag of de huidige corona-maatregelen de schade aan jongeren wel waard zijn. Een vraag waar ik volmondig 'nee' op zeg.

Als moeder van twee puberdochteren merk ik de enorme impact van deze tweede lockdown met steeds strengere maatregelen en een avondklok als hoogtepunt. Werd de eerste lockdown nog als een soort vakantie ervaren, begint het nu volgens mijn oudste dochter op oorlog te lijken. Vanmorgen aan de ontbijttafel hield zij een pleidooi voor meer oprecht begrip en betrokkenheid bij haar generatie.

Natuurlijk is het voor iedereen vervelend om thuis te moeten werken en niet uit eten te kunnen. Al hoor ik van vriendinnen dat ze het thuiswerken steeds relaxter beginnen te vinden evenals de combinatie van huishouden, werk en oudere kinderen.

Als wij, als ouders, een paar maanden langer binnen moeten blijven, is dat een fractie van ons werkende leven. Een paar maanden of een jaar uit ons werkend bestaan van zo'n 40 jaar. En 's na 21.00 uur niet meer naar buiten is ook voor ons niet zo'n probleem, dat doen we toch al bijna niet.

Ook van haar opa's en oma's hoort mijn dochter geen schokkende verhalen. Ze passen goed op, doen 's ochtends vroeg boodschappen in plaats van 's middags en blijven verder vooral thuis. Natuurlijk hadden ze het graag anders gezien, maar ze redden het prima en rommelen lekker in en om hun huis.

Hoe anders is dit voor een 17-jarige? Je bent maar een keer jong, wordt er vaak gezegd! Zo is het precies. Je zult maar jong zijn in deze corona-tijd.

Je zult maar de leeftijd hebben dat het zo fijn is om even te knuffelen met je vrienden en vriendinnen op school. Dat je wilt genieten van 'wilde' feestjes als een klasgenootje 18 jaar wordt. Je zult maar via een beeldscherm alleen in je kamer moeten luisteren naar een docent en alleen de namen van je klasgenoten kunnen zien?

Een jeugd die niet meer terug komt

Mijn dochter zit in 6VWO en wordt op school door conciërges aangemaand om de 1.5 meter afstand tot elkaar toch vooral in acht te houden. Mijn dochter mag alleen de klas verlaten, als haar 'rijtje' aan de beurt is. In de pauze mag mijn dochter op een stoel in de aula zitten, die op een vaste plek is neergezet en daar moet blijven staan. Haar vriendinnenclub zit verspreid over 20 meter om haar heen. Een gesprek voeren is bijna onmogelijk. Mijn dochter heeft het laatste kerstgala van haar middelbare school gemist en of ze een examenfeest mag geven is nog maar zeer de vraag. Mijn dochter zit al 10 maanden min of meer thuis en beleeft haar leven achter een beeldscherm. Mijn dochter heeft een vriendje die al na een paar maanden gestopt is met zijn studie aan de universiteit. Het gemis aan het studentenleven en het gebrek aan sociaal contact hebben ervoor gezorgd dat hij zijn kamer heeft opgezegd en thuis achter een scherm probeerde te studeren.

Dat is niet gelukt. Nu verzorgt hij bejaarde mensen in een verpleegtehuis.

ALS WE JONGEREN EERST VACCINEREN

BLOG CREAYON

Bij deze jongeren gaat het niet om een paar maanden overstappen op thuiswerken om daarna weer terug te keren naar het 'normale' leven van voor Corona. Wij nemen deze jongeren ervaringen af die nooit meer terugkomen. Ervaringen die essentieel zijn om je te vormen als mens en die helpen om uit te groeien tot een verantwoordelijke zelfstandig volwassen persoon. Mijn dochter is absoluut niet zielig en redt het heus wel, ook zonder kerstgala en eindexamenfeest. Het gemis is echter grootser en raakt in de basis hun bestaan.

Vaccineren van de jeugd als topprioriteit

Onderwijl wordt er begonnen met het vaccineren van de meest kwetsbare groepen in onze samenleving. Ouderen die vaak al een mooi en lang leven achter de rug hebben, krijgen hierbij voorrang. Ouderen die de laatste jaren van hun leven uitzitten in bejaardentehuizen of verzorgingscentra. Ouderen die er echt niet altijd op zitten te wachten om nog langer te leven. Zijn zij de meest kwetsbare groep waar we alles voor aan de kant moeten zetten?

Wat als we nu besluiten om het anders te doen. Als we juist nu investeren in onze toekomst, in de jongeren van nu? Dezelfde jongeren die we nu thuis opsluiten, alle contacten ontzeggen, en waarvan we verwachten dat ze dit allemaal wel redden! De jongeren die we depressief maken, psychische klachten bezorgen en alle vrijheid ontnemen om zichzelf te ontwikkelen en grip te krijgen op wat er in de samenleving gebeurt!

Hoe mooi zou het zijn als we beginnen met naar hente luisteren. Dat we ze de kans geven om actief mee te denken over hun eigen leven.

Dat we in plaats van berichten over overlast die jongeren veroorzaken, plannen en voorstellen laten zien die zij bedenken. Ik ben ervan overtuigd dat we heel veel kunnen leren van deze generatie. Ook zij willen dat corona snel voorbij is. Ze willen hun leven terug. Betrek ze bij de maatregelen en luister naar hun ideeën. Onze meest kwetsbare en tegelijkertijd zo kostbare groep in de samenleving, dat zij zijn. Onze jongeren! Onze toekomstige leiders! Hoe mooi zou het zijn als we juist deze groep als eerste zouden vaccineren?

Zodat zij door kunnen met hun leven! Dat ze zich kunnen ontwikkelen en vormen tot de toekomstige leiders van onze maatschappij. Dat we deze crisis gebruiken om hen sterk en bekwaam te maken? Ik ben benieuwd wat er gebeurt als we mijn dochter, haar vriend en vriendinnen samen oplossingen laten bedenken voor de problemen waar we nu voor staan.

En als we het helemaal rond zouden willen maken, is dit tegelijkertijd een kans om jong en oud bij elkaar te brengen. Ik weet zeker dat als we het aan de opa's en oma's van mijn dochter zouden vragen, zij met alle liefde hun vaccinatie aan mijn dochter zouden willen afstaan. Zodat zij verder kan met haar leven. Ze blijven met alle liefde voor de jeugd van tegenwoordig, nog een paar maanden voorzichtig aan doen en rommelen in huis.

Bovenstaande is absoluut niet bedoeld om een 'zielig' verhaal op te hangen. Natuurlijk weet ik dat er veel ergere zaken op de wereld zijn dan dit. Het is wel bedoeld om een andere kijk te schetsen op de jeugd, om alles wat er met hen gebeurt serieus te nemen en hen actief te betrekken bij alle maatregelen. Cindy van Creayon - Create Innovate Educate.

